

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 196.

Ottende Session.

52de Møde.

Lorsdagen den 12te Februar. Aften.

(Fortf.)

S. M. Petersen: Naagt jeg i fuldeste Maal maa være enig med de Herrer, der have stillet dette Endringsforslag, nemlig Udvælgets Mindretal, i det Princip, at det var ønskeligt, om denne Anstalt var en privat Forening, kan jeg dog ikke være ganske enig med dem, naar de bestandig udtale, at den er det; thi dersom det var Tilfældet, hvorfor skulde vi da her spille Forsamlingens Tid med at forhandle en Lov, som vedkommer denne Forening, saa kunne vi jo ikke have Noget dermed at bestille. Dersom de ærede Herrer sige, lad os gjøre Alt, hvad der staaer i vor Magt for at ophæve dette Forhold, lad os gjøre Alt hvad vi kunne for, at det ikke længere skal være et Statsanliggende, saa skal jeg være fuldkommen enig med dem, men det gaaer dog ikke an, naar det ærede Medlem, til hvis Udtalelser jeg ellers gjerne med Opmærksomhed lytter, ubetinget siger, det er en privat Forening. Dette er dog ingenslunde Tilfældet, det er dog halvt om halvt et Statsanliggende (Tscherning: Nei!). Ja, saa har den ærede Formand jo Uret i at sætte Forslaget paa Dagsordenen (Tscherning: Nei!). Saa kunde det jo ikke have steet.

Hvad det foreliggende Endringsforslag angaaer, kan jeg heller ikke gaae ind derpaa, naagt jeg ogsaa her er enig i Principet, at man bør lette enhver Udgang af denne halvt

om halvt Statsforening, som jeg vil kalde den, thi halvt om halvt er den jo privat. Hvad den første Halvdeel af Endringsforslaget angaaer, da haves det fuldkommen i den nuværende Brandforsikringsanordning, og hvad den sidste Halvdeel angaaer, som jo rigtig nok er den største, da kan jeg ikke nægte, at den, efter de Begreber, jeg har derom, gjør Indgreb i tredje Mands Ret. Det er en almindelig Clausul i alle Gjældsbreve og Panteobligationer, at Capitalen skal tilbagebetales i alle Henseender skadesløs, og det kan ikke nægtes, som det ærede Medlem her tæet ved til Høire, sagde, at Panthaveren bliver forurettet derved, at denne indirecte Forpligtelse paalægges ham i den sidste Halvdeel af Endringsforslaget. Det er en Forpligtelse, som han ikke har drømt om, da han modtog Panteopkrivningen. (Tscherning: Saa kan han jo opstige Pantet). Det kan ikke benægtes. Dersom Alle, der eiede Panteobligationer, vare lovtyndige, om jeg saa maa sige, om endog i en meget ringe Grad, saa skulde jeg gjerne lade det staae hen; men der er Mange, som ere meget ukyndige i saa Henseende og stole fuldkommen paa deres Panteobligation, som hviler velfordæret i deres Skuffe. Jeg kan ikke ansee det rigtigt, at man her ved en Lov gaaer hen og gjør en saadan Panteopkrivning usikker for Alle og Enhver, eller bidrager til at svække Gjenstandens Værdi, som han har taget til Sikkerhed for sine udlaaante Penges; jeg skjønner ikke det er billigt. Dersom det, saaledes som det er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. G. Larsen), var Noget, der laa i den almene Interesse i den Grad, at man af den Grund kunde gjøre Indgreb i det contractmæs-